

Sygn. akt: I C 1095/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Ewa Mijał-Słowik
Protokolant:	protokolant sądowy Patrycja Derkacz

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2020 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa G. L.

przeciwko (...) S.A. w S.

o zadośćuczynienie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powódki G. L. kwotę 3 000,00 zł (trzy tysiące złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 13 maja 2019 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w S. na rzecz powódki G. L. kwotę 916,50 zł (dziewięćset szesnaście złotych 50/100 groszy) tytułem zwrotu części poniesionych kosztów procesu,

IV. nakazuje zwrócić powódce G. L. kwotę 39,33 zł (trzydzieści dziewięć złotych 33/100 groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

UZASADNIENIE

Dnia 29 maja 2019 roku G. L., działając przez pełnomocnika złożyła pozew o zapłatę, w którym zażądała od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. kwoty 4.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 13 maja 2019 roku do dnia zapłaty. Ponadto domagała się zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że G. L. została poszkodowana w wypadku komunikacyjnym dnia 29 czerwca 2018 roku – pojazd sprawcy ubezpieczony był u pozwanego. Powódka w następstwie tego zdarzenia drogowego doznała urazu psychicznego oraz obrażenia ciała w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa. G. L. bezpośrednio po wypadku komunikacyjnym trafiła na Szpitalny Oddział Ratunkowy Zespołu (...) w N., leczyła się także w poradni ortopedycznej, neurologicznej oraz psychiatrycznej. W obecnej sytuacji powódka nie jest w stanie normalnie funkcjonować, nie powróciła do pełnej sprawności psychofizycznej. Odczuwa bóle głowy, odcinka szyjnego kręgosłupa, karku oraz klatki piersiowej, uskarża się na zaburzenia snu i koncentracji, nocne drętwienie kończyn, szumy w uszach, lęk przed poruszaniem się środkami transportu, dlatego zmuszona jest do zażywania leków przeciwbólowych, co utrudnia prowadzenie normalnego trybu życia. Stan zdrowia wpłynął na

pogorszenie kondycji psychicznej, powódka odczuwa dyskomfort w życiu. G. L. w następstwie przedmiotowego wypadku komunikacyjnego stała się osobą nerwową, zmęczoną. Przed tym zdarzeniem drogowym nie uskarżała się na problemy zdrowotne, prowadziła aktywny tryb życia. Pomimo zgłoszenia powyższego (...) S.A. z siedzibą w S. odmówiło wypłaty zadośćuczynienia. Powódka dodatkowo wyjaśniła, iż domaga się odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od dnia następnego po upływie trzydziestodniowego ustawowego terminu od dnia zgłoszenia szkody.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 czerwca 2019 roku pozwany, działając przez pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu (...) S.A. z siedzibą w S. potwierdziło, iż pojazd sprawcy wypadku komunikacyjnego z dnia 29 czerwca 2018 roku ubezpieczony był u pozwanego. W następstwie przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego (...) S.A. z siedzibą w S. odmówiło G. L. przyznania zadośćuczynienia. Zdaniem pozwanego ubezpieczyciela powódka zgłasza jedynie subiektywne dolegliwości, a przedmiotowe zdarzenie drogowe nie spowodowało u niej powstania przejściowych czy trwałych zaburzeń zdrowia, nie można także stwierdzić, że doszło w tym przypadku do uciążliwego leczenia. Podniesiono także, że G. L. nie wykazała zasadności wysuniętego żądania w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 29 czerwca 2018 roku doszło do wypadku komunikacyjnego w N. przy ul. (...), w którym poszkodowana została powódka kierująca pojazdem marki F. (...) o nr rejestracyjnym (...). Sprawcą przedmiotowego zdarzenia był K. M., kierujący samochodem osobowym marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...), który to pojazd ubezpieczony był u pozwanego.

Dowód: akta szkody nr 61664/2018 k. 50,

a nadto okoliczność bezsporna.

Dnia 29 czerwca 2018 roku powódka trafiła na Szpitalny Oddział Ratunkowy Zespołu (...) w N., gdzie rozpoznano u niej skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł innych i nieokreślonych części szyi. Wskazano u G. L. jako zalecenia lekarskie noszenie kołnierza ortopedycznego przez 2 tygodnie, kontrolę w poradni podstawowej opieki zdrowotnej.

W okresie od dnia 4 lipca do dnia 24 października 2018 roku powódka pozostawała pod opieką specjalisty z zakresu ortopedii i traumatologii (cztery wizyty).

G. L. dnia 17 lipca i 21 sierpnia 2018 roku udała się do neurologa ze względu na odczuwane dolegliwości bólowe w odcinku szyjnym i piersiowym kręgosłupa, zawroty głowy. Po przeprowadzeniu badania rozpoznano u niej skręcenie i naderwanie stawów i więzadeł innych i nieokreślonych części szyi, zwichnięcie kręgu odcinka szyjnego kręgosłupa, inne zawroty głowy pochodzenia obwodowego, choroby kręgow szyjnych, następstwa innych i nieokreślonych chorób naczyń mózgowych. Neurolog przepisał powódce leki do zażywania i maści a nadto zalecił okresową fizjoterapię odcinka szyjnego kręgosłupa.

W okresie od dnia 31 lipca do dnia 20 listopada 2018 roku G. L. uczestniczyła w psychoterapii. Lekarz specjalista z zakresu psychiatrii rozpoznał u niej zaburzenia adaptacyjne po wypadku komunikacyjnym.

Bezpośrednio po wypadku komunikacyjnym z dnia 29 czerwca 2018 roku powódka była w szoku, później zaczęła odczuwać ból głowy i chęć wymiotowania. Kołnierz ortopedyczny nosiła przez miesiąc. W pierwszych dniach po tym zdarzeniu drogowym korzystała z pomocy syna jako kierowcy. Dolegliwości bólowe przeszkadzały G. L. w opiece nad matką. Miała problemy ze snem, straciła apetyt, więc skorzystała z pomocy psychologa. Powódka w dalszym ciągu odczuwa lęk przed jazdą samochodem.

Dowody: karta informacyjna z dnia 29 czerwca 2018 roku k. 12,

karta wizyty z dnia 17 lipca 2018 roku k. 13,

karta wizyty z dnia 21 sierpnia 2018 roku k. 14,

zaświadczenie lekarskie z dnia 21 sierpnia 2018 roku k. 15,

zaświadczenie z dnia 27 listopada 2018 roku k. 16,

zaświadczenie lekarskie z dnia 28 grudnia 2018 roku k. 17,

historia zdrowia i choroby powódki k. 18-24,

przesłuchanie powódki – G. L. k. 58.

(...) S.A. z siedzibą w S. w piśmie z dnia 24 lipca 2018 roku potwierdziło przyjęcie zgłoszenia szkody wysunięte przez powódkę.

G. L. w piśmie z dnia 10 stycznia 2019 roku zażądała od pozwanego zapłaty kwoty 10.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Następnie w piśmie z dnia 29 kwietnia 2019 roku domagał się zapłaty kwoty 40.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Lekarz orzecznik z zakresu chirurgii ogólnej w ramach postępowania likwidacyjnego nie stwierdził wystąpienia uszczerbku na zdrowiu u powódki w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 29 czerwca 2018 roku. Nie dopatrywał się także u G. L. uciążliwości leczenia czy dolegliwości bólowych (ból przejściowy lub przewlekły) – orzeczenie z dnia 7 marca 2019 roku.

(...) S.A. z siedzibą w S. decyzjami z dnia 3 sierpnia 2018 roku, 12 kwietnia i 4 czerwca 2019 roku odmówiło powódce przyznania zadośćuczynienia uzasadniając, iż w wyniku przedmiotowego wypadku komunikacyjnego nie wystąpiły trwałe następstwa związane z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia.

Dowody: pismo pozwanego z dnia 12 kwietnia 2019 roku k. 30-31,

przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 29 kwietnia 2019 roku k. 26-29,

akta szkody nr 61664/2018 k. 50.

G. L. w następstwie wypadku komunikacyjnego z dnia 29 czerwca 2018 roku doznała skręcenia odcinka szyjnego i lędźwiowo–krzyżowego kręgosłupa. W związku z przedmiotowym zdarzeniem drogowym nie doznała trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Obecnie powódka odczuwa okresowe dolegliwości w zakresie szyi i potylicy. Czasami odczuwa ograniczenia ruchomości głowy na stronę prawą. G. L. została pomyślnie wyleczona w związku z przebyłym urazem odcinka szyjnego i lędźwiowo–krzyżowego kręgosłupa. Rokowania na przyszłość w zakresie całkowitego wyliczenia powódki zatem są pomyślne.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii z dnia 9 października 2019 roku k. 63-67.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało częściowo na uwzględnienie, tj. do kwoty 3.000,00 zł., ponad tą kwotę powództwo zostało oddalone.

Odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. wynika z art. 822 § 1 k.c., art. 444 § 1 zd. 1 k.c. oraz art. 445 § 1 k.c., jak i z przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

W świetle art. 19 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, poszkodowany w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczeń bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. O zgłoszonym roszczeniu zakład ubezpieczeń powiadamia niezwłocznie ubezpieczonego. Na podstawie art. 34 ust. 1 tejże ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Z kolei art. 14 ust. 1 w/w ustawy stanowi, że Zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Stosownie do art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Dodatkowo w myśl art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dokumentach dołączonych przez obie strony procesu. Dla stwierdzenia doznanych obrażeń ciała powódki w następstwie wypadku komunikacyjnego z dnia 29 czerwca 2018 roku Sąd wziął pod uwagę przedłożoną dokumentację medyczną a ponadto skorzystał z wiedzy specjalistycznej – biegłego sądowego z zakresu ortopedii. Sporządzona opinia sądowa, do treści której żadna ze stron procesu nie wniosła zarzutów, jest rzetelna i spójna a zawarte wnioski poparte wiedzą i długoletnim doświadczeniem zawodowym biegłego sądowego. Nadto Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia powódki, które korespondują ze zgromadzonym w tym postępowaniu materiałem dowodowym. W ocenie Sądu przeprowadzony dowód osobowy wraz z pozostałymi uzupełniają się wzajemnie, a także tworzą spójną i logiczną całość. Sąd nie dopatrywał się podstaw do podważenia ich wiarygodności. Przedłożone dowody dokumentarne, przeprowadzony dowód osobowy, a także sporządzona opinia biegłego sądowego pozwoliły Sądowi dokonać rekonstrukcji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy faktów. Innych wniosków dowodowych strony procesu nie składały.

Odnosząc się do zasadności żądania pozwu Sąd uznał, że fakt zaistnienia wypadku komunikacyjnego z dnia 29 czerwca 2018 roku, a także udział w nim G. L. jako poszkodowanej to okoliczność bezsporna. Zebrana w niniejszej sprawie dokumentacja medyczna, jak i opinia biegłego sądowego z zakresu ortopedii potwierdziły, że powódka w następstwie przedmiotowego zdarzenia drogowego doznała skręcenia odcinka szyjnego i lędźwiowo–krzyżowego kręgosłupa, czyli urazu typu whiplash (tzw. smagnięcie biczem). U G. L. nie stwierdzono wystąpienia ani długotrwałego, ani trwałego uszczerbku na zdrowiu. Powódka nosiła kołnierz ortopedyczny przez miesiąc, leczyla się u ortedy, neurologa, psychiatry, zażywała leki przeciwbólowe. Zauważyć przy tym trzeba, że leczenie G. L. zostało zakończone. Bezpośrednio po wypadku komunikacyjnym z dnia 29 czerwca 2018 roku powódka była w szoku, później zaczęła odczuwać ból głowy i chęć wymiotowania. W pierwszych dniach po tym zdarzeniu drogowym korzystała z pomocy syna jako kierowcy. Miała problemy ze snem, straciła apetyt, więc skorzystała z pomocy psychologa. Powódka w dalszym ciągu odczuwa lęk przed jazdą samochodem. Nie uszło również uwadze Sądu, że udział w zdarzeniu drogowym, gdzie dochodzi do nagłego zagrożenia dla życia i zdrowia jest przyczyną ostrej reakcji na stres, tj. przemijającego zaburzenia o znacznym nasileniu. Rozwija się zwykle jako reakcja organizmu na wyjątkowy stres fizyczny lub psychiczny i ustępuje w ciągu kilku dni lub tygodni wraz z ustaniem działania czynnika stresogennego.

Mamy zatem udowodnioną w sprawie powstałą szkodę po stronie G. L. w związku z zaistnieniem zdarzenia drogowego z dnia 29 czerwca 2018 roku. Uwzględniając opisane powyżej okoliczności, a także wiek powódki, w chwili wypadku komunikacyjnego miała niespełna 63 lata, Sąd przyznał G. L. tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotę 3.000,00 zł. Przyznana kwota zadośćuczynienia w ocenie Sądu nie może być poczytywana za wygórowaną. Zdaniem

Sądu jest kwotą wyważoną, utrzymaną w rozsądnych granicach, umożliwiającą powódce złagodzenie zaistniałych skutków wypadku komunikacyjnego z dnia 29 czerwca 2018 roku poprzez podniesienie standardu materialnego. A zatem, skoro same zdarzenie drogowe, jak i jego skutki w postaci doznanych urazów ciała i towarzyszących mu cierpień fizycznych i psychicznych były niezależne od G. L. to tym samym doznana krzywda wymaga rekompensaty pieniężnej, a zasądzona kwota tytułem zadośćuczynienia w ocenie Sądu chociaż częściowo łagodzi nieodwracalne przeżycia i cierpienia doznane przez powódkę na skutek tego wypadku komunikacyjnego.

Kwotę 3.000,00 zł Sąd zasądził na podstawie art. 481 k.c. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego liczonymi od dnia 13 maja 2019 roku, zgodnie z żądaniem pozwu mając na uwadze, że dnia 24 lipca 2018 roku pozwany ubezpieczyciel potwierdził przyjęcie zgłoszenia szkody wysunięte przez powódkę a decyzją z dnia 3 sierpnia 2018 roku odmówił G. L. przyznania zadośćuczynienia, co jak wykazało niniejsze postępowanie nie było zasadne, a to wszystko przy uwzględnieniu treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów postępowania uzasadnia art. 100 zd. 1 k.p.c., w świetle którego w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone oraz zasada wyrażona w art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Sąd dokonał stosunkowego rozdzielenia kosztów postępowania. Powódka wygrała sprawę w 75,00%.

W łącznych kosztach procesu Sąd omyłkowo uwzględnił też koszt wynagrodzenie pełnomocnika strony pozwanej i wyliczył je ma 2.444,67 zł. Powódka poniosła powyższe koszty do kwoty 1.527,67 zł (200,00 zł – opłata sądowa, 17,00 zł – opłata skarbową, 900,00 zł – wynagrodzenie pełnomocnika, 410,67 zł – zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego) a pozwany do kwoty 917,00 zł (17,00 zł – opłata skarbową, 900,00 zł – wynagrodzenie pełnomocnika). Mając na uwadze, że powódka przegrała niniejsze postępowanie w 25,00% to powinna pokryć koszty procesu do kwoty 611,17 zł a pozwany natomiast do kwoty 1.833,50 zł. W związku z tym Sąd zasądził od (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz G. L. kwotę 916,50 zł tytułem zwrotu części poniesionych kosztów procesu.

Nadto Sąd na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał zwrócić powódce kwotę 39,33 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki uiszczonej na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego z zakresu ortopedii.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.